Orędownik Urzędowy
POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 2 złote polskie. :—: Poszczególny numer 0,30 złp. :—:

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 0,80 złp. od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 1,20 złp. od wiersza. :—:

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukiem „Gazety Kaszubskiej“ w Wejherowie.

Nr. 63 | Puck, sobota, dnia 29 października 1924 r. | Rok 38

Treść:

475.

Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Min. Sprawiedliwości z dnia 22 września 1924 r. w sprawie odstępowania Bankowi Polskiemu waluty obcej, uzyskiwanej z eksportu niektórych artykułów.

Na podstawie ustawy z dnia 2 marca 1923 r. w przedmiocie udzielenia Ministrowi Skarbu upoważnienia do regulowania w drodze rozporządzeń obrotu pieniężnego z krajami zagranicznemi oraz obrotu obcemi walutami (Dz. U. R. P. nr. 25 poz. 154) w brzmieniu nadanem jej ustawą z dnia 20 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. nr. 29 poz. 285) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozdział IV rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 28 marca 1924 r. w przedmiocie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznemi oraz obrotu pieniężnego z zagranicą (Dz. U. P. P. Nr. 29 poz. 290) uzupełnia się przez wstawienie po § 19 nowych trzech paragrafów (§ 19-a, 19 b i 19-c) w sposób następujący:

„§ 19-a. Inkasowanie całkowitych należności za wywożone z Polski w celu sprzedaży następujące artykuły: drzewo nieobrobione wszelkie, jaja, żyto, pszenicę, owies, jęczmień i trzodę chlewną dozwolone jest tylko za pośrednictwem Banku Polskiego i jego oddziałów.

§ 19-b. Wywożący artykuły, wymienione w § 19-a niniejszego rozporządzenia, otrzymuje od Banku Polskiego po udzieleniu zlecenia zainkasowania należności „zaświadczenie walutowe“ odmiennego, specjalnie dla wymienionych w § 19-a niniejszego rozporządzenia artykułów ustalonego wzoru.

§ 19-c. Wystawienie zaświadczenia walutowego, o którem mowa w § 19-b niniejszego rozporządzenia, uzależnionem jest od zobowiązania się eksportera wobec Banku Polskiego do sprzedaży uzyskanej z eksportu waluty w ilości, ustalanej perjodycznie przez Ministra Skarbu dla jednostki miary lub wagi każdego z wymienionych w § 19-a niniejszego rozporządzenia artykułów“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 29 października 1924 r.

Minister Skarbu: W. Grabski
Minister Sprawiedliwości: Wł. Wyganowski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, dnia 24. 10. 1924 r.
Starosta: Lipski.

476.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 25 września 1924 r. w sprawie zabezpieczenia na wypadek bezrobocia robotników obcokrajowców.

Na mocy art. 39 ustawy z dnia 18 lipca 1924 roku o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650) zarządza się co następuje:

§ 1. Robotnikom obcokrajowcom, których stosunek najmu pracy na obszarze Rzeczypospolitej został rozwiązany, przysługuje prawo do zasiłków zgodnie z przepisami ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia i rozporządzeń na jej mocy wydanych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: L. Darowski

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 24. 10. 1924 r.

Starosta: Lipski.

477.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 26 września 1924 r. w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem Spraw Wojskowych, Ministrem Kolei i Ministrem Robót Publicznych o postępowaniu zakładów pracy przy ściąganiu wkładek na rzecz Funduszu Bezrobocia.

Na mocy art. 30 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia z dn. 18 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650) zarządza się co następuje:

§ 1. Obowiązek zabezpieczenia robotników na wypadek bezrobocia powstaje dla czynnych zakładów pracy, wymienionych w art. 1 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia z dniem rozpoczęcia akcji ubezpieczeniowej na terenie funkcjonowania danego zakładu pracy, ogłoszonym w Monitorze Polskim przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej, zaś dla odnośnych zakładów, uruchamianych po tym terminie — z chwilą zatrudnienia przez nie powyżej 5 robotników.

§ 2. Zakłady pracy, wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia, obowiązane są pod rygorem odpowiedzialności według art. 34 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia zarejestrować się stosownie do wymagań obwieszczenia, wydanego przez Zarząd Obwodowy Funduszu Bezrobocia.

§ 3. Zakłady pracy, zobowiązane do zabezpieczenia na wypadek bezrobocia zatrudnionych przez nich robotników, winny przy wypłacie zarobków prowadzić listy płac, w których zamieszczą między innemi następujące dwie rubruki, zawierające:

a) liczbę dni, faktycznie przepracowanych w danym okresie płatniczym;

b) wkładkę, potrąconą przez zakład pracy każdemu zabezpieczonemu robotnikowi zgodnie z przepisami § 4 niniejszego rozporządzenia.

Ostatnia rubryka winna być podsumowana, ponadto w liście płac należy wskazać ogólną sumę, którą zakład obowiązany jest z mocy art. 7 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia wpłacić na rzecz Funduszu Bezrobocia.

Określone w tym paragrafie listy płac, jako dowody rzeczowe, winny być przechowywane przez zakład pracy w ciągu roku i na żądanie organów Funduszu Bezrobocia okazywane dla kontroli.

§ 4. Wkładkę każdego robotnika na rzecz Funduszu Bezrobocia za dany okres płatniczy oblicza się od sumy, która równa się iloczynowi przeciętnego zarobku robotnika (ust. 2 niniejszego paragrafu) przez liczbę dni, faktycznie przepracowanych w danym okresie.

Dla otrzymania przeciętnego dziennego w danym okresie płatniczym zarobku robotnika, stanowiącego podstawę do obliczenia wkładek na rzecz Funduszu Bezrobocia dzieli się jego faktyczny zarobek bez żadnych potrąceń za dany okres płatniczy przez liczbę dni faktycznie przepracowaoych w tym okresie. O ile otrzymany z podziału przeciętny zarobek będzie wyższy od 5 złotych, wówczas zgodnie z art. 7 ustawy przyjmuje się jako przeciętny zarobek, stanowiący podstawę do obliczania wkładek i wypłatę zasiłków 5 zł.

§ 5. Po każdej dokonanej wypłacie zakład pracy niezwłocznie podaje do wiadomości Zarządu Obwodowego Funduszu Bezrobocia, względnie instytucji, która zastępczo w tej mierze pełni jego obowiązki:

a) ogólną liczbę wszystkich zatrudnionych w ostatnim okresie płatniczym w danym zakładzie robotników z podaniem liczby tych z pośród nich, którzy podlegają obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia;

b) sumę, należną Funduszowi Bezrobocia tytułem przewidzianej art. 7 ustawy wkładki, zakładu pracy za dany okres płatniczy.

§ 6. Wkładki zakładów pracy zobowiązanych do zabezpieczenia robotników na wypadek bezrobocia, co miesiąc zdołu, najpóźniej do dnia 20 następnego miesiąca przekazane do Funduszu Bezrobocia, zgodnie z obwieszczeniem powołanem w § 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, jednak w odniesieniu do przedsiębiorstw i zakładów pracy państwowych i samorządowych z dniem wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów, wydać się mającego na podstawie ust. 2 art. 1 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: L. Darowski

Minister Skarbu: W. Grabski

Minister Przemysłu i Handlu: Józef Kiedroń

Minister Spraw Wojskowych: Sikorski

Minister Kolei: Tyszka

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych: Rybczyński

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 24. 10. 1924 r.

Starosta: Lipski.

478.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 1 października 1924 r. w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem Spraw Wojskowych, Ministrem Kolei i Ministrem Robót Publicznych o postępowaniu przy ustalaniu przynależności do zakresu osób, podlegających obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia.

Na podstawie punktu b art. 30 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 650) zarządza się co następuje:

§ 1. Za robotników, podlegających obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia należy uważać wszystkich pracowników, zatrudnionych w przedsiębiorstwach i zakładach pracy, wymienionych w art. 1 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia z wyjątkiem pracowników umysłowych, a mianowicie:

1) pełniących czynności administracyjne i nadzorcze, a nie wykonywających pracy fizycznej, jako to: zarządców, intendentów, pracowników ruchu, jak inżynierowie, technicy, majstrowie, kierownicy magazynów, sztygarzy, ekspedytorzy;

2) pełniących czynności biurowe i zatrudnionych pracami kancelaryjnemi, rachunkowemi, piśmiennemi, rysunkowemi lub kalkulacyjnemi;

3) pełniących czynności kupieckie, jako to: sprzedawców i ekspedjentów sklepowych, restauracyjnych i księgarskich, drogistów, farmaceutów, kasjerów magazynierów, dysponentów, sprzedawców podróżujących, akwizytorów;

4) artystów, jak: muzycy, aktorzy, malarze, rzeźbiarze i t. p.;

5) zatrudnionych jako personel lekarski oraz wykwalifikowany pomocniczy personel lekarski.

Majstrowie, wykonywający choćby częściowo pracę fizyczną i pobierający wynagrodzenie za pracę w okresach, krótszych niż jeden miesiąc, podlegają obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia.

§ 2. Zażalenia na zakłady pracy co do zaliczenia do liczby robotników, podlegających zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia lub wyłączenia z tej liczby osób, składają osoby zainteresowane w każdym czasie do właściwego Zarządu obwodowego Funduszu Bezrobocia lub instytucji, zastępczo pełniącej jego czynności.

§ 3. Na decyzje zarządu obwodowego względnie instytucji zastępczo pełniącej jego czynnności, o objęciu obowiązkiem zabezpieczenia na wypadek bezrobocia lub wyłączeniu z pod tego obowiązku zakładów pracy lub poszczególnych robotników, zainteresowani, (zakłady pracy, robotnicy) wnoszą zażalenia do Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia.

§ 4. Zarządom obwodowym oraz instytucjom zastępczo pełniącym ich czynności przysługuje prawo przeprowadzania kontroli list i dokumentów płatniczych w przedsiębiorstwach i zakładach pracy, wymienionych w art. 1 ust. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: L. Darowski
Minister Skarbu: W. Grabski
Minister Przemysłu i Handlu: Józef Kiedroń
Minister Spraw Wojskowych: Sikorski
Minister Kolei: Tyszka
Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych: Rybczyński.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 24. 10. 1924 r.

Starosta: Lipski.

479.

KOMUNIKAT

Wojewody Pomorskiego w sprawie reglamentacji obrotu towarowego z zagranicą.

Ustawą z dnia 31. VII. 24. (Dz. U. Rz. P. Nr. 80 poz. 777) uregulowano dwie sprawy: sprawę celną i sprawę t. zw. reglamentacji obrotu towarowego z zagranicą. Z tego względu ustawa ta posiada doniosłe znaczenie, ponieważ łączy postanowienia przywozowo-wywozowe z postanowieniami celnemi i obie te dziedziny traktuje wspólnie. Przepisy przywozowo-wywozowe, podobnie jak w ustawodawstwach przedwojennych, stają się częścią przepisów celnych i częścią polityki celnej.

Obecnie reglamentacji przywozowo-wywozowej podlegają: 1) towary, znajdujące się na liście towarów zakazanych do przywozu: Pasztety, cukierki, konfitury, serki owocowe, galaretki owocowe, proszki, pastylki z cukrem, owoce w likierach, araku i koniaku, czekolada i kakao z cukrem, marmolady i powidła z owoców i jagód, soki owocowe z domieską alkoholu, arak, rum, koniak, śliwowica i inne wódki, wszelkiej mocy likiery i nalewki w opakowaniach wszelkiego rodzaju, wina winogronowe, owocowe i jagodowe, sery wykwintne w opakowaniu detalicznem drewnianem, ołowianem, blaszanem i t. p. Ostrygi, raki, homary, krewetki, ślimaki i t. p., świeże, solone, marynowane, również w opakowaniu hermetycznem. Sztuczne przetwory słodzące, których słodycz przewyższa słodycz cukru trzcinowego (sulfimid, jego sole, sacharyna, krystaloza, sukramina, glucyna sukrol, cukieryna, sukoza, dulcyna i t. p., kwas ortoamidosulfro-benzoesowy i t. p.), służące do wyrobu sacharyny, Kosmetyki i pachnidła: bielidło, róż, puder, środki do farbowania włosów, trociczki, pomady kosmetyczne i kosmetyki osobno niewymienione bez alkoholu. Wyroby perfumeryjne i kosmetyczne, zawierające alkohol: perfumy. wody pachnące (kwiatowe), woda kolońska, eliksiry. 2) towary, znajdujące się na liście towarów zakazanych do wywozu: olej szklany, ciemny, nieoczyszczony (ropa) i jaja, (patrz Dz. Ustaw Rz. P. Nr. 81 poz. 783 wzgl. Monitor Polski Nr. 218 z dnia 23. IX. 1924 str. 2).

Z dniem wejścia w życie powołanej na wstępie ustawy, wywóz wszelkich towarów, za wyjątkiem ropy i jaj (te ostatnie do 1. XII. 1924 r.), nie podlega żadnym formalnościom wywozowym ze strony Ministerstwa Przemysłu i Handlu, natomiast utrzymane są w mocy zarządzenia walutowe (Dz. Ustaw Rz. P. Nr. 29 poz. 290 rozdział IV., oraz Dz. Ustaw Rz. P. Nr. 84 poz. 809).

W Dz. Ustaw Rz. P. Nr. 83 ogłoszono pod poz. 786 rozporządzenie z dnia 11. IX. 1924 w przedmiocie ustanowienia ceł wywozowych na niektóre towary wywożone z obszaru Rzeczypospolitej Polskiej.

Podania indywidualne o zniżkę cła wywozowego nie mogą być rozpatrywane. Zniżki ew. podwyższenie ceł wywozowych może być rozpatrywane przez odpowiednie Ministerstwa w razie zmiany konjunktury handlowej i przedstawione do aprobaty trzech Ministrów, mianowicie Ministra Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych. (W sprawie wywozu ropy naftowej należy się zwracać o wyjaśnienie do Wydziału Naftowego Min. Przem. i Handlu).

Wywóz jaj dokonywa się na podstawie odbytego w swoim czasie przetargu.

Towary zakazane do przywozu można sprowadzać tylko z krajów, z któremi Rzeczypospolita Polska zawarła traktaty handlowe i o ile przewidziane zostały odpowiednie kontyngenty.

Przywóz towarów, zakazanych do przywozu (n. p. wina), z krajów, z któremi nie mamy traktatów n. p. z Niemcami lub Węgrami jest zatem bezwzględnie zabroniony.

Podania o przywóz towarów zakazanych należy przesyłać pocztą do Min. Przem. i Handlu, Wydział Obrotu Towarowego, lub składać osobiście w kancelarji tegoż Wydziału (pokój Nr. 252) za pokwitowaniem.

Podanie musi zawierać obowiązkowe następujące dane: 1) firmę i adres, 2) rodzaj dokładny towaru, 3) fakturę oryginalną lub też proforma fakturę, lub ofertę dostawcy zagranicznego 4) ilość dokładną w kg. (dane w „skrzynkach", „beczkach" etc, są niedopuszczalne), 5) komorę wejściową, przez którą ma nadejść towar.

Podanie, jak również i załączniki, muszą być odpowiednio ostemplowane.

O ile wartość towaru nie została podana przez petenta, Wydział może według własnych swych danych ocenić wartość, pozbawiając tem samem petenta prawa reklamacji w razie zbyt wysokiego obrachowania.

Zaświadczenia przywozowe i wywozowe będą wypisywane w chrolonogicznym porządku otrzymywania podań i wobec tego wszelkie prośby o załatwianie w tempie przyspieszonem nie będą uwzględniane.

Zniżki taryfy celnej, przewidziane w traktatach, są zastosowane (jedynie tylko po przedstawieniu świadectwa pochodzenia danego kraju, zaopatrzonego) w wizę polską odpowiedniego konsula lub radcy handlowego.

Wydział Obrotu Towarowego informować będzie świat kupiecki stale za pośrednictwem tygodnika Przemysł i Handel o wszelkich zmianach reglamentacji.

Osoby przyjezdne mogą uzyskać wszelkiego rodzaju wyjaśnienia w sprawie składania, podać w Sekretarjacie Wydziału (pokój Nr. 245).

Wszelkie wnioski instytucji handlowo-przemysłowych, jak również poszczególnych firm, w sprawie rewizji ceł wywozowych powinny być przedstawiane na piśmie do Departamentu Handlowego, Wydział Obrotu Towarowego w Ministerstwie Przemysłu i Handlu.

Na zasadzie wyżej wspomnianej ustawy w przedmiocie uregulowania stosunków celnych Główny Urząd Przywozu i Wywozu przestaje funkcjonować z dniem 30 września r. b. i od tej daty rozpoczyna czynności likwidacyjne.

Wszelkie podania, dotyczące udzielenia pozwoleń na przywóz, wywóz bądź tranzyt które wpłynęły do biura Głównego Urzędu Przywozu i Wywozu po 27 września r. b. zostały skierowane do Departamentu Handlowego Ministerstwa Przemysłu i Handlu dla załatwienia w wyżej wyłuszczony sposób.

Toruń, 9. 10. 24 r.

Za Wojewodę:
(—) St. Celichowski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 24. 10. 1924 r.

Starosta: Lipski.

480.

Obwieszczenie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w przedmiocie pory ochronnej dla koźląt i saren.

Na podstawie § 40 ustawy łowieckiej z dnia 15 lipca 1907 i § 117 ustawy o ogólnym zarządzie kraju ustanawiam na obszar Województwa Pomorskiego porę ochronną:

a) dla koźląt do końca roku 1924,
b) dla saren również do końca roku 1924 z wyjątkiem miesiąca listopada.

Punkt b) nie dotyczy obowiązkowego odstrzału zarządzonego przez Zarządy lasów.

Toruń, dnia 18 października 1924 r.

W Imieniu Wojewódz. Sądu Administracyjnego
Wiceprezes: Eckhardt.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości i przestrzegania.

Puck, dnia 24. 10. 1924 r.

Starosta: Lipski.

Odpowiedzialny redaktor: Przewodniczący Wydziału Powiatowego. Drukiem „Gazety Kaszubskiej" w Wejherowie.